

Γιατί δεν μπορώ να προσευχηθώ καλά;

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

Η ψυχρότητα στην προσευχή οφείλεται είτε σε ψυχική κόπωση είτε σε πνευματικό κορεσμό είτε σε σωματικές απολαύσεις και αναπαύσεις είτε σε πάθη, που κυριεύουν την ψυχή, προπαντός στην έπαρση.

Όλα αυτά είναι ενάντια στην πνευματική ζωή, μέσα στην οποία κεντρική θέση κατέχει η προσευχή. Έτσι, πρώτα και κύρια προκαλούν το στέρεμα της πηγής της προσευχής μέσα μας. Αυτό, όμως, μπορεί να οφείλεται και σε απομάκρυνση της χάριτος, που συμβαίνει με θεία παραχώρηση.

Και να γιατί: Όταν η ψυχή μας φλέγεται από τον πόθο του Θεού και από την καρδιά μας ξεχύνεται ολόθερμη προσευχή, δεν έχουμε παρά ελεητική επίσκεψη της χάριτος. Εμείς όμως, όταν η ευλογημένη αυτή κατάσταση παρατείνεται για πολύ, νομίζουμε ότι κατορθώσαμε κάτι σπουδαίο με το δικό μας αγώνα και κυριευόμαστε από την κενοδοξία.

Για λόγους παιδαγωγικούς, λοιπόν, απομακρύνεται η χάρη και μένει η ψυχή μας μόνη της, γυμνή και αδύναμη, ανίκανη να ζήσει πνευματικά, ψυχρή και απρόθυμη να προσευχηθεί...

Τί θα κάνουμε, λοιπόν, για να ξεφύγουμε απ' αυτή την κατάσταση; Πρώτα-πρώτα θα φροντίσουμε να εξουδετερώσουμε τις αιτίες της. Και ύστερα, παρ' όλη την ψυχρότητα της ψυχής μας, θα κάνουμε με επιμονή και υπομονή τον καθημερινό προσευχητικό κανόνα μας, προσπαθώντας αφ' ενός να συγκεντρώνουμε το νου μας στα λόγια των ευχών και αφετέρου να ξεσηκώνουμε μέσα στην καρδιά μας αισθήματα φιλόθεα.

Με τον καιρό ο Θεός, βλέποντας την ταπείνωση και την καρτερία μας, θα μας ξαναστείλει τη χάρη Του, που θα διώξει το πνεύμα της ψυχρότητας, όπως ο άνεμος διώχνει την ομίχλη.

Άγιος Μακάριος ο Αιγύπτιος